

NU POT SĂ CRED!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 08 Februarie 2019 08:31

„Când Îngerul se pregătește de plecare, / îmi pune cuvintele-n palmă, / ne mai având vreme să
mi le șoptească, / și-mi spune

să le folosesc cum știu. / Fiindcă îngerii au multă treabă / într-o lume absurdă, cârmuită prost, /
în care multe nu mai sunt la locul lor / și totul arată hidos, / ca o haină întoarsă pe dos. / Privesc
cuvintele de el dăruite / – flori din muguri ieșite – / purtând lumini albe-n petale / și sufletu-mi se
frământă: / Ce pot face cu darurile sale, / când cuvintele și gesturile de dragoste / ca printr-o
vrajă au fost răsturnate – / „Iubirea și credința pe dos și blestamate!” – / iar sufletele oamenilor
– pietrificate? Într-o lume absurdă, cârmuită prost, / în care multe nu mai sunt la locul lor / și
totul arată hidos, / îngerii au multă treabă.” –
Din volumul „Îngerul scrie poemul”.

Există o limită a răbdării. Cred că există și rușinea pe care omul o simte în fața neputinței sale
de a reacționa față de nesiguranța vieții creată de politicianii vremii. Cred, fiindcă tendința de a
se împotrivi, a se răzvrăti la un moment dat, când răbdarea ajunge la limită – există totuși.
Parafrazându-l pe Descartes, Camus scria: „*Mă revolt, deci sunt*”, revolta părându-i-se o
normalitate a existenței. Desigur că nu toate răzvrătirile sunt justificate, dar atunci când oamenii
și-au atribuit un timp de meditație, de informație, de cântărire a evenimentelor din viața lor, se
poate ajunge la a hotărî că
„a
șă nu se mai poate!”
, înlocuind formula, tot de ei însușită în unele momente ale vieții, și anume, că „
se poate și așa!
”. Iaca, nu se poate! Nu se mai poate! Și nu se mai poate fiindcă este viitorul în joc.

NU POT SĂ CRED!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 08 Februarie 2019 08:31

Și dacă privim harta lumii, vedem că revolta s-a răspândit într-atât, încât ea a devenit o valoare prețuită, intrată în tabelul virtuților, poate chiar o religie a omului modern care nu poate trăi fără a se revolta pe merit, dar și uneori, este adevărat, pe ne-merit. De vină au fost, și continuă să fie, stările haotice, nesiguranța, teama de foame sau înlănțuire/sclavie, din care nu va mai putea ieși, stări determinate de dictatori, conducători cu un cult al personalității supraevaluat, cum au fost Napoleon, Nietzsche, Marx (pe care l-am descris amănunțit în alt eseu), Lenin, Stalin, Mao, Ceaușescu, și căroro le-au mai urmat și vor să le urmeze și alții.

Biblia ne învață că atunci când există iubire între oameni, aceste stări sunt excluse: *„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul”*.

Desigur că ideal ar fi să trăim într-o societate în care nu există egoism, unde oamenii se ajută unii pe alții, iubirea să fie cea care îi unește și ei să fie mulțumiți, fericiți. *„Ideea perfectului nu e idee, ci dorință. Este întâmpinarea Celuilalt, începutul conștiinței morale care pune în cauză libertatea mea...”*,

spunea filozoful Emmanuel Levinas.

Să dăm ascultare și cuvintelor lui Cioran:

„Nu este vorba să ajungem la fericire, ci la un grad mai mic de nefericire”.

Dar, când învățătura creștină este călcată în picioare și conducătorii sunt lipsiți de principii ale vieții, mimând credința sau defăimând-o, acționând împotriva principiilor ei, nu poți îngenunchea în fața nedreptăților, a blasfemiei. Când valorile sunt date la o parte, nonvalorile căroro le lipsesc principiile sunt cele care predomină, atunci omul are dreptul să se revolte, pentru a nu rămâne îngenuncheat până la sfârșitul vieții lui și mai mult, să accepte ca urmașii lui să trăiască într-o asemenea societate, pregătită de actualii conducători. Se revoltă acei oameni care au principii de viață clar definite în minte și doresc a le face cunoscute și celor „rătăciți”, să-i determine să se conformeze principiilor sănătoase ale vieții.

Guvernanții noștri incompetenți, agramați, aroganți, cinici, pe fețele căroro citești îndârjire, răutate ori jemanfișism, oameni care în loc să fi pus în viața lor mâna pe cărți de specialitate și de cultură generală, au preferat să practice diverse vicleșuguri pentru a pune mâna pe putere și înșelând poporul, mințind, distorsionând adevărul, să poată fura din avuția țării, cu scopul de a le fi lor bine, fără a ține cont de principii, conștiința lor – glasul lui Dumnezeu – fiind adormită.

NU POT SĂ CRED!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 08 Februarie 2019 08:31

Acești oameni fac toate jongleriile posibile să poată scăpa acum, de răspunderea păcatelor, ilegalităților pe care le-au comis în acțiunea furturilor.

Mă întreb: acești impostori și slugile lor, cu toții – tupeiști, bătărași, obraznici, fără de un minimum bun simț, cu comportamente golănești (vezi expresiile lor!) – pot fi acceptați de un popor a cărui bun simț, modestie, credință, corectitudine, respect față de semeni și față de tradițiile sale l-au caracterizat în toate timpurile? Cum s-au putut dezumaniza acești indivizi într-un timp așa de scurt, devenind robii banului, al desfrânării, întinând onoarea și demnitatea?

Indivizi nerușinați și-au permis a persecuta pe tinerii dotați, bine pregătiți profesional, determinându-i să ia calea dură a străinătății, iar pe cei înapoiți de la studii după terminarea unor universități celebre ale lumii cu gândul de a pune în practică bagajul lor de cunoștințe, i-au ignorat, le-au pus „*bețe în roate*” la ocuparea unor posturi la care ar fi avut dreptul, demoralizându-i în acest mod.

Întrebarea este: Mai rău de atât se poate? Unde putem ajunge cu această atitudine a partidului conducător – anti-occidentală, anti-europeană, anti-democratică, anti-capitalistă, anti Banca Națională a țării? Nu este o rușine să avem o astfel de țară izolată și ulterior reorientată, conform dorinței acestui partid, într-o altă direcție? Putem accepta să trăim într-o țară bogată cu o populație sărăcită de niște borfași?

Nu pot să cred că materialismul cu foamea lui exagerată de materie, de concret, și grobianismul și cinismul distrugător de suflete vor mai dăinui mult, ci cred într-un nou umanism, când lumea va reveni la valorile fundamentale, precum înțelegerea, respectul și iubirea.

Nu pot să cred că această lume cu valori răsturnate, lume tensionată, agitată, străbătută de teamă și nesiguranță nu își va putea reveni, că patriotismul acestui popor, voința, în primul rând voința lui pentru binele țării nu va învinge imbecilitatea, mocofanismul, ticăloșia guvernanților, pentru ca principiile sănătoase care trasează drumul în viață a cetățenilor să devină valori conducătoare. Să ne amintim cuvintele spuse de un filozof: „*Frângerea voinței produce o mentalitate de sclav*”.

NU POT SĂ CRED!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 08 Februarie 2019 08:31

Nu pot să cred că poporul va accepta această mentalitate!